

som det foreliggende ikke blot om at gribe ind med Kraft og Energi for at tilintetgjøre Ondet; men det har en ganske overordentlig Betydning, at der ikke i Befolkningen udbreder sig den Mening, at Ondet er langt større, end det i Virkeligheden er, saa sat der kommer en Panik frem, der kan være til den fuldstændigste Ødelæggelse, ikke blot for den indbyrdes Samhandel mellem Landets Beboere, men ogsaa lige overfor vor Stilling til Udlandet. Det forekommer mig, at vi ved i Gaar at høre den høitærede Indenrigsministers Foredrag maatte faae det Indtryk, at det, der i Diebliffet er paa Jærde — jeg taler ikke om, hvad der mulig i Fremtiden kan ske — endnu ikke er af saa overordentlig stor Betydning, at vi derfor behøve at være alt for ængstelige. Naar det stærkt markeres, som den høitærede Indenrigsminister fremhævede, at der til Dato kun har været saa og saa mange Sygdomstilfælde, og at saa og saa mange Besætninger ere nedslagne, saa er det i høieste Grad beroligende; men jeg kan ikke nægte, at naar man læser de mange Beretninger, man ser rundt omkring fra, snart om, at nu har der været en Blodforgiftning, som rimeligvis har været en Følge af Svinesygdommen, hvad der heldigvis viser sig bagefter ikke at have været Tilfældet, og snart om, at nu er der paa et Sted slaaet ned, jeg veed ikke, hvor mange Hundrede Svin — der siges ikke et Ord, om de have været funde eller syge — saa kommer man til at tænke paa, om der ikke fra Regjeringens Side kunde gjøres Noget for at bidrage til, at man fik en korrekt Meddelelse i hvert enkelt Tilfælde. Der vil altid være Organer, som ville være villige til at modtage saadanne, jeg tror rigtignot, at den største Del af dem ville være høist villige dertil. Det er ikke min Tanke, at man skulde lægge mindste Skjul paa Noget; man skal meddele, hvorledes Forholdet er; men paa den anden Side skal man gjøre Alt, hvad man kan, for at ikke de vildeste Rygter skulle komme i Omløb og derved gjøre Hundrede Gange større Ulykke, end selve Ondet allerede i Virkeligheden frembyder. Den høitærede Minister sagde i Gaar, at Tanken med denne Lov var, at Politimesteren skulde kunne foranledige, at der af Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen bliver udbalgt Mænd, som skulde føre Tilsyn med Svinebesætningerne; men han yttrede da, at det godt kunde være, at disse Mænd bleve saa ængstelige, at de, hver Gang der var det Mindste i Veien med Besætningerne, vilde fortælle, at der var Svinesygdom eller Svinepest, saa at man kunde faae 1000 Telegrammer om Dagen, hvoraf de 999 vare usande. Der som

dette virkelig skulde blive Resultatet af denne Bestemmelse, betragter jeg den som meget farlig, og saa maa vi hellere undvære den. Jeg mener imidlertid, at man godt kan naae det, Regjeringen ønsker, og paa den anden Side træffe Foranstaltninger til, at ikke de Ulykker opstaa, som kunne blive en Følge af de foreslaaede Bestemmelser. I den Retning kan jeg ikke nægte, at jeg sympathiserer med de Udtalelser, der i Dag ere fremkomne fra en æret Landsthingsmand om, at det ikke skal staa i Politimesterens Magt at nedlægge dette Forbud, og jeg mener, at Lovforslaget bør ændres i dette Punkt. Vi have jo nu saa let Forbindelse ved Hjælp af Telegraf- og Postvæsen, at der i Virkeligheden ikke vil opstaa nogen praktisk Vanskelighed ved en saadan Forandring. Jeg mener, at Lovforslaget blot behøver at ændres saaledes, at Politimesteren efter Indenrigsministerens Forlangende eller Ordre kan gjøre det, der nu staar i Lovforslaget, men at han ikke kan gjøre det uden en saadan Ordre. Derved ere vi allerede komne et godt Stykke frem, idet det saa ikke længere staar i den enkelte Politimesters Magt at foranledige, at der sker Ulykker af lutter Ængstelse og Befippelse hos de paagjældende Mænd. Ministeren har ganske anderledes Overblik over det hele Forhold og kan give de fornødne Regler. — Et andet Punkt, som ikke staar i Lovforslaget, men som jeg kunde ønske kom til at staa i den Instrux, der antydes at skulle blive udstedt for disse Mænd, er, at der anvendes Edsættelse, saaledes at de vare pligtige til ikke at give Meddelelse om de Resultater, hvortil de vare komne, undtagen til vedkommende autoriserede Dyr læge eller den Autoritet, som Regjeringen selv bestemte, og saa skulde det være den Autoritet, der kom med virkelige sagkyndige Meddelelser. Lad dem blive bekjendtgjorte og trykte; men lad os blive fri for, at Enhversomhelst, der næsten ikke har Begreb om, hvorledes et Svin ser ud, renner rundt og fortæller, at nu er der det og det i Veien; thi det kan forvolde megen Skade. Jeg tror, at den høitærede Indenrigsminister, hvis han finder, at disse Bemærkninger ere grundede, let kunde bidrage til, at den Panik, der mulig kunde opstaa, kunde blive formindstet paa den af mig antydede Maade.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det ærede 1te Medlem for 8de Kreds (Breinholt) var atter inde paa Spørgsmaalet om Udredelsen af Erstatningen, den Erstatning, der var udredt, og den, der vilde blive udredt efter Lovforslaget. Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Medlem